

Va ser proclamada Mestra en Gai Saber pels Jocs Florals de Barcelona (1978), com Mercè Rodoreda (1949). És un títol honorífic que s'atorga per haver guanyat tres premis ordinaris: l'Englantina d'or, la Flor Natural i la Viola d'or i argent.

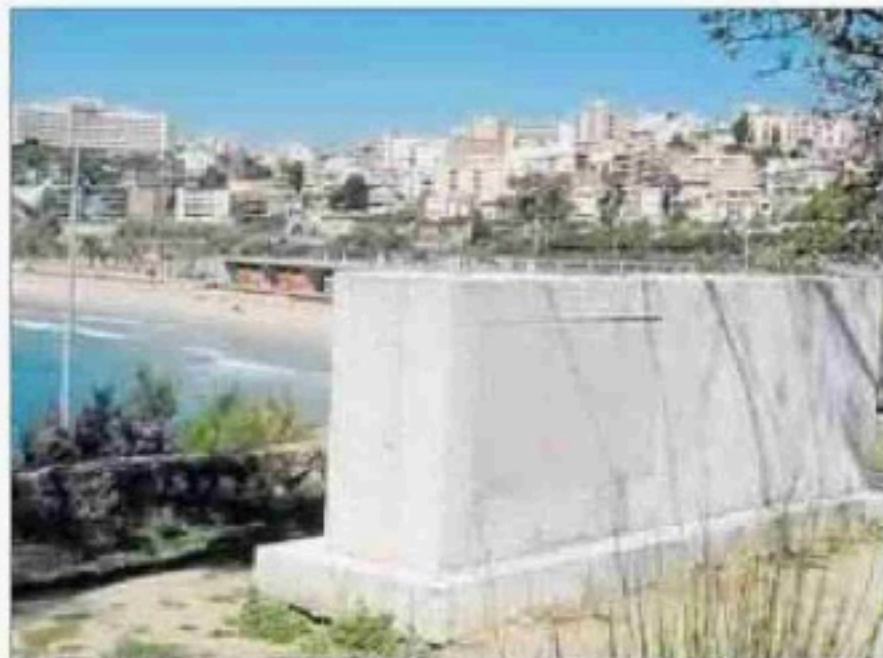
Olga Xirinacs, una artista tarragonina integral que és profeta a la seva terra

La seva literatura, molt influïda per la música i la pintura, té el mar com a lema de vida

Olga Xirinacs Díaz va néixer a Tarragona l'11 de maig de l'any 1936. Va ser alumna del Col·legi del Sagrat Cor (carrer August); allí va començar els seus estudis de piano i els continuà fins a obtenir el títol professional. També des de ben jove mostrà afició pel dibuix i la pintura.

La seva vessant cívica és força destacada: va ser cap de l'Agrupament Verge del Claustre (Minyons Escoltes/Guies Sant Jordi) i més endavant cap de la Demarcació de les comarques tarragonines. Presidí també la Delegació d'Òmnium Cultural del Tarragonès i, dins de la campanya del Català a l'Escola, va impartir classes de català a Vila-seca i Tarragona. El 1978 entrà com a consellera de l'Institut d'Estudis Tarraconenses Ramon Berenguer IV i en fou secretària de la Secció de Filologia i Història Literària. L'any 1986 se li concedí la Medalla de Plata de la ciutat de Tarragona i l'any següent, el 1987, fou guardonada amb el títol de Tarragonina Fidel.

Al llarg de la seva fecunda producció ha escrit poesia, novel·la, conte, novel·la curta per a joves, assaig, prosa poètica, viatges... Ha obtingut els premis més importants de la literatura en llengua catalana, tant en la modalitat de poesia com en la de narrativa. Pel que fa a la poesia destaca el recull *Llavis que dansen* (Premi Carles Riba, 1987). Quant a la narrativa, les seves novel·les premiades són: *Interior amb difunts* (Pre-

Monòlit de la Punta del Miracle amb el poema d'Olga Xirinacs dedicat a Tarragona. Fotografia de Maria Remei Barberà Gomis.

Imatge d'Olga Xirinacs. Pàgina web de l'Associació d'Escriptors en Llengua Catalana (AELC)

Tastet literari

■ El 14 de maig de 1979 es va retre un simbòlic reconeixement a l'obra d'Olga Xirinacs: s'inaugurà, a la Punta del Miracle, al costat del Fortí de la Reina, un monòlit amb un poema de l'escriptora dedicat a la seva ciutat natal, publicat el 1978; com a suport a la làpida on els versos eren gravats, es va utilitzar, després d'haver repicat l'antiga inscripció, el bloc de pedra que recordava l'entrada de les tropes de Franco a Tarragona i que havia estat instal·lat a la plaça de la Font, en un primer moment, i després a la carretera de València.

A TARRAGONA

**OBRO ELS ULLS SOBRE EL MARI ET VEIG TAN CLARA
QUE ET FLOREIXEN ONADES A LA PELL.
LES GAVINES, LA LLUNA ET FAN L'ESCATA,
VENS PENSAMENTS DE FUM I ANELLS DE PLATA.
QUI HA NASCUT ALS TEUS BRAÇOS NO T'OBLIDA:
DEL TEU CAMÍ DE PEDRA EN TREU LA VIDA
I CULL, EN EL SILENCI, EL TEMPS MÉS BELL.**

mi Josep Pla, 1982), *Al meu cap una llosa* (Premi Sant Jordi, 1984 i Premi Crítica Serra d'Or, 1986),

Zona marítima (Premi Ramon Llull, 1986), *Marina* (Premi Crítica Serra d'Or de literatura in-

fantil i juvenil, 1987), *Enterraments lleugers* (Premi Sant Joan, 1990), *Sense malícia* (Premi Ciu-

tat de Palma, 1994) i *Un cadàver per sopar* (Ciutat de Badalona, 2000). El conjunt de la seva obra s'ha distingit amb la Creu de Sant Jordi, concedida per la Generalitat de Catalunya l'any 1990.

Alguns contes i novel·les s'han traduït al castellà, rus, anglès i alemany. L'any 2003 es publicà una antologia en rus de la seva obra poètica. També té obra traduïda al francès i al basc.

El volum *Óssa Major* (2009) inclou l'obra completa de la poesia d'Olga Xirinacs i abasta des del 1977 fins al 2009: dona fe, doncs, d'una extensa trajectòria. I el dia 18 d'aquest mateix mes, en un acte organitzat per l'APELLCC, es presentarà el seu últim llibre: *La crisi dels vuitanta*, un seguit de textos breus on ens parla de cinema, música, literatura i dels seus referents culturals i vitals al llarg dels anys, ara que ha arribat a aquesta edat.

La mateixa autora afirma: «Sempre he dit que el poeta és profeta. Estranyament, el que a vegades s'expressa amb el que ara en diem intel·ligència emocional, instintiva, resulta cert al cap dels anys».

Pere Ballart, professor de la Facultat de Filosofia i Lletres de la Universitat Autònoma de Barcelona, va dir al llibre *La literatura d'Olga Xirinacs*: «Sembla poc menys que inevitable, en assajar una visió de conjunt de la poesia d'Olga Xirinacs, haver de començar per reconèixer, en una barreja d'incomoditat i estupefacció, que el seu estudi no podrà estar deslligat del tot d'una necessària vindicació, d'un cert sentiment de justícia, molt tardana potser».